

BITKA ZA POSEST GLAVNEGA MESTA

Za posest glavnega mesta Mehike se še vedno bije vroča bitka. Uničenje železnice je zavleklo prihod vstaških ojačenj. — Krepak odpor Obregonovih čet. — Vstaši popravljajo železniško progo pri Apizaco. — Država Oaxaca pod vstaško kontrolo.

Vera Cruz, Mehika, 18. dec. — Vstaški glavni stan je bil zgodaj danes zjutraj še vedno brez informacij glede napredka bitke pri Apizaco in San Marcos, dveh važnih postojank ob železnici, pet in sedemdeset milj iztočno od mehiškega glavnega mesta.

Kombinirane vstaške sile popravljajo sedaj železniško progo do Apizaco, katero so raztrgale umikajoče se čete Obregonov, da potisnejo naprej do Apizaco, kjer se ustavlja Obregonova generala Almazan in Topete.

Puerto Mexico, južno-iztočno od Vera Cruza, je zopet v rokah revolucionarjev, soglasno s poročili iz vstaškega glavnega stanja.

Mesto je bilo v rokah Obregonovega generala Belmar, ki je zapustil pristanišče ter se podal vstašem, ki so bili v veliki premoči. General Belmar je bil priveden semkaj kot jetnik.

Čete, ki so bile odposlane v Puerto Mexico, bodo sedaj odpravljane, da ojačijo vstaške sile, ki se bore proti Obregonu pri Apizaco.

V nekem poročilu, katero so objavili tukaj vstaški načelniki, se glasi, da so se pridružile vstaškemu gibanju federalne sile v državi Oaxaca in da je vsa iztočna fronta v rokah vstašev.

Sile vstaških generalov Villanueva ter Gonzalesa, ki so prodi-

POBRAL JE ŠILA IN KOPITA . . .



Slika nam predstavlja grškega kralja Jurja II., grško kraljico Elizabeto in ženo jugoslovanskega kralja Marijo. Grki so rekli kralju, naj "mufa", da se bodo v njegovi odsotnosti pomešali, če je še potreben ali ne. Odpotoval je na Romunsko.

FARINA PRIDEŽAN BREZ JAMŠČINE.

Včeraj so pridržali v brooklynskem okrožnem sodišču Johna Farina brez jamščine. Obdolžen je dveh umorov. Farina je rek, da je nedolžen. Kot znano, je bil pomagatelj pri umoru bančnih uslužbencev Barlowa in McLaughlina.

TRIDESET JAPONSIKIH DELAVCEV JE ZASULO.

Tokio, Japonsko, 17. decembra. V Kasuaya rovu, Južna Japonska, je nastala strašna eksplozija. Kolikor se je moglo dosedaj dognati, je izgubilo trideset majnarjev življenje.

Reševalci se morajo boriti z velikimi težavami, ker so vsi dohodi v rov zasuti.

LJUSTVO NAJ ODLOČUJE GLEDE NAPOVEDI VOJNE.

Washington, D. C., 18. dec. — Senator Dill iz Washingtona je danes vložil predlog, ki določa, da bi kongres ne imel pravice napovedati vojne. Predno bi bila vojna napovedana, bi se moralo vršiti ljudsko glasovanje. Kongres bi jo smel napovedati le v slučaju, če bi se večina prebivalstva izrekla zanj.

BLAZNIKOVE PRATISE so razprodane.

V zalogi imamo samo SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR.

Cena 40 centov.

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POSADKA ZAJETE JADRNIKE.



Slika nam predstavlja posadko angleške jadrnice "Tomoka", ki se je pojavila v bližini newyorškega pristanišča, do vrha naložena z zalogami žganja. Izven meje treh milj se je unel med posadko in ameriškiimi prohibicijskimi uradniki oster boj, v katerem so zmagali suhi Amerikanci. Slednji so se morali tihotapeci žganja vdati.

PRESENETLJIVI UČINKI MODERNE HIGIJENE

Moderna higijena, kot jo izvajajo v današnjih dneh, ustvarja naravnost čuda na polju javnega zdravstva. — Zdravje je predpogoj vsega.

Neki newyorški list piše: Večno iskanje Vrele mladosti je končno učinkovito. Mladost je v popolnem zdravju kakršnekoli starosti. Do dvajsetega leta se gradi in podira telesne procese na približno enak način. Izenači se jih, v kolikor moremo presoditi to s pomočjo prostega očesa.

Tekom tega časa pa so se tudi že pričeli vršiti gotovi uničevalni procesi. — Kadar napredujejo ti uničevalni procesi do točke, ko jih lahko vidimo z golim očesom ter jih spoznamo, jih imenujemo učinki "starosti".

To pa sploh niso nikaki učinki starosti. To je obrabljenost naših teles vsled neprimerne porabe, — vsled nečistosti, prenapornega dela, skrbi, nepravilnih običajev v jedi in pitju, omalovaževanja navadnih telesnih bolezni in izgrediv vsake vrste.

Če dodamo k vsem tem navadnim neprimerne higijene še uničevalnost neštevilnih parasitskih bakterij, ki nas napadajo v obliki različnih bolezni, nam zre v oči postava zmanjšanih dohodkov in konečnega bankrota. Naša telesa, ki predstavljajo komplicirane trgovske korporacije, se obrabijo vsled slabe uprave.

Človeka ne pozeve v grob stari mož s koso, katerega imenujemo "oče čas", pač pa množica zamenjenih podrobnosti v poslu življenja.

Moderni doktor je uspešnost inženir tega življenskega biznesa. S pomočjo moderne zdravniške vede se lahko spravi obrabljenost telesa na minimum. Izloči se parasitske bolezni ter vzdrži najboljše pogoje za obnovo telesnih snovi. Kdor lahko najde popolno zdravje v vsaki starosti, je našel vrelec mladosti.

POROČILO O KRAJNEM SMRTI.

London, Anglija, 18. decembra. Dopolnil Daily Mail je poslal iz Tangerja poročilo o smrti znanega mavriškega voditelja Raisulija. Poročevalce omenja, da se širi med ljudmi govoric, da je bil zastrupljen.

USMRČEN, KER JE PRENOČIL ČRNCA

Ljudska drhal je umorila hotelirja, ker je dal prenočišče črncu. — Nepisana postava v Marlow, Okla.

Marlow, Okla., 18. decembra. Nepisana postava te občine, ki je razvidna iz velikih javnih plakatov, ki oznanjajo: Niger, ne pusti, da bi tukaj solnce zašlo nad teboj, — je povzročila včeraj zvečer smrt A. W. Bireha, odličnega tukajšnjega hotelirja ter najbrž tudi smrt prvega črnca v dolgih letih, ki je ostal tukaj več kot en dan.

Oba sta postala žrtvi nemaskirane ljudske drhali, obstoječe iz nekako petnajstih misli, ki so prišli v hotel, v katerem je bil tri dni poprej sprejet črncec v službo kot porter. Napadaleci so ustrelili oba, ko jih je hotel Bireh poveljil, naj opuste svojo nakano, da linčajo črnca.

Marlow je eden številnih krajev v Oklahomi, ki nočejo dovoliti črncem, da bi se naselili v mestu ali njega bližini in več let so se vsi ti kraji držali predpisa, da ne sme ostati noben črncec v dotičnem kraju preko noči.

Preteklo soboto je privedel hotelir Bireh semkaj črnca Roberta Jernigana, da služi kot porter v hotelu. Par ur pozneje je dobil anonimno sporočilo s poveljem, naj takoj odpusti črnca ter ga spodi iz mesta. Bireh pa se ni brigal za to pismo. Včeraj zvečer je prišla drhal pred hotel ter pričela kričati, naj se ji izroči črncec, ker ga hoče obesiti na lieu mesta.

Lastnik hotela je s črncem pohitel v vežo hotela, da posreduje, a ustreljen je bil še predno je odprl usta. Tudi črncec je padel, smrtno-nevarno poškodovan. Napadaleci so nato zbežali.

Žena umorjenega hotelirja, ki je bila priča umora, je rekla, da je spoznala človeka, ki je ustrelil njeneža moža, a oblasti so danes zjutraj izjavile, da nimajo niti najmanjšega pojma, kdo je izvršil zločin (!).

KOLENDAR za leto 1924

STANE SAMO 40c

Naročite ga takoj, da ne boste brez njega

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York

GRKI SO ŽE SITI KRALJA JURIIA II.

Zmaga pristašev Venizelosa pri volitvah na Grškem pomenja padec grške vladarske družine. London ni nič presenečen. — Kralj bo šel na Romunsko.

Atene, Grška, 18. decembra. V nekaterih tukajšnjih krogih se glasi, da se bliža dinastična kriza. Domneva se, da bo najbrž v kratkem odpotoval iz dežele kralj Jurij.

Republikanci pripravljajo demonstracije v Atenah ter po celi Makedoniji in Traciji in namen teh demonstracij je odpravljanje dinastije. Soglasno z nepopolnimi poročili glede izida volitev so vsi poslanci, ki so bili dosedaj izvoljeni, zmerni Venizelisti ter republikanski Venizelisti. Prvi sicer prevladujejo, a republikanci kriče že sedaj, da so zmagali.

Polkovnik Pastiras, načelnik vojaške vlade je soglasno z javnimi ugotovitvi pripravil preprečiti vse nepričakovane dogodke. Rekel je baje, da bo ustvarjen nov kabinet, kakorhitro se bo sestala nova narodna skupščina.

London, Anglija, 18. decembra. V Londonu niso povzročile nobene posebne presenečenja novice iz Aten, da se bliža dinastična kriza. Čeprav je izvedla angleška vlada velik pritisk na sedanji revolucionarni režim na Grškem, se je vendar očitno od prvega početka spoznavalo, da ne more nobena enostavna diplomatska akcija izpremeniti teka stvari, kakorhitro bi se grški narod odločil zanj.

Angleški uradniki so mnenja, da bo izprememba najbrž posledica včerajšnjih volitev, ki napovedujejo zmago liberalcev ter možnost povratka prejšnjega ministrskega predsednika Venizelosa na Grško.

Odkar je zasedel prestol, pred več kot enim letom, po begu svojega nesrečnega očeta Konstantina, ni bil kralj Jurij nikdar varen svojega življenja. Živel je osamljen s kraljico v palači ali pa so skrbno zasledovali in opazovali vsa njegova gibanja, kamorkoli je šel, odpirali njegova pisma ter zasledovali in ustrahovali njegove služabnike. Člane ameriških pomožnih družb v Atenah je smatral za svoje najbolj verne prijatelje in kralj ter kraljica sta nali največ uteh v družbi teh Amerikancev.

Moja usoda ter usoda uboge Grške je vr okah naroda in mirno pričakujem njega pravoreka, — je rekel kralj Jurij privatno, potem ko je zasedel prestol.

HUGHES ZAVRNIL ČICERINOV PREDLOG

Amerikemu državnemu tajniku Hughesu se zaenkrat še ne zdi vredno in potrebno pogajati s sovjetsko Rusijo. — Če hoče ruska sovjetska vlada vrniti Amerikancem, kar jim dolguje, lahko to stori, ne da bi bilo potrebno v to svrhu kako ožje prijateljstvo.

Washington, D. C., 18. dec. — Ameriški državni tajnik Hughes je naročil ameriskemu zunanjemu konzulu v Revalu, naj sporoči sovjetski vladi, da se Ameriki zaenkrat še ne zdi začetih kakih pogajanj s sovjetsko Rusijo.

Ameriški državni tajnik pravi med drugim tudi sledeče: "V sedanjem času ne smatra Amerika za potrebno, da bi se začela pogajati s sovjetsko Rusijo. Predsednik Coolidge je izrecno poudaril v svoji poslanici, da se ne sme igrati in mešetariti z ameriškiimi principi.

"Če hoče sovjetska vlada vrniti premoženje, ki ga je zaplenila

ameriškim državljanom, naj ga vrne.

"Če hoče sovjetska vlada poravnati dolg, ki ga dolguje Združenim državam, naj ga poravnava. V to svrhu ni potreba nobenih konferenc in nobenih pogajanj.

"Ameriška vlada nima napram sovjetski Rusiji nobenih obveznosti. Opaža pa strastno propagando, koje namen je strmolagati ustavo Združenih držav. Ameriška vlada se bo šele takrat pogajala, ko bo Moskva opustila tozadevno agitacijo.

"Ameriški konzul v Revalu naj sporoči to ruskemu zunanjemu ministru Čicerinu".

NADALJNI RAZVOJI V ZADEVI SAILSTAD

Dorothy Anderson se je vrnila v Superior, Wis., s Sailstadom, da se zagovarja proti obtožbi radi požiga in izkopanja mrliča.

Superior, Wis., 17. decembra. — Edward J. Sailstad se je končno vrnil domov z Dorothy Anderson, svoj "sunshine girl", da se zagovarja proti obtožbi radi požiga tekom velike sleparije, katero sta oba soglasno z oblastmi vpriporila ob jezeru Nebagamon, Wis., v bližini tukajšnjega kraja, pred tremi leti.

Da napravita svoj ljubezenski dogovor trajnim, sta soglasno z oblastmi sežgala koč, ki je vsebovala iz groba izkopano truplo Alana McPheeja.

Domnevala sta, da bo s tem prejšnji izdelovalec gramofonov v Eau Claire rešen svojih zakonskih in finančnih obveznosti.

Ker je okrajni pravdnik Kennedy odsoten, se ni moglo izvesti ničesar oficijelnega glede korakov, katere se namerava storiti v zvezi z obdolžbo požiga, naperjeno proti Sailstadu. Tudi ni bilo nobenega oficijelnega ugotovila glede dodatnih obdolžb, katere se namerava dvigniti, kot poročano.

Sailstad in Anderson sta povsem prostodušno govorila s častnikarskimi poročevalci, kakorhitro sta bila enkrat na poti na določeno mesto.

— Žal mi je, da nisem srečal

Doroteje že preje v svojem življenju, — je rekel Sailstad. — Če bi se zgodilo to, bi se ne zgodilo kar se je sedaj.

Ta drobna, modrooka deklica, — je nadjeval Sailstad ter pokazal proti sedežu, kjer je sedela Dorothy, — je dobra deklica in to je največje priznanje, ki ga morem dati kakemu človeku.

Vprašujem se, kako me bo sprejela moja mati. To je moja glavna briga ravno v sedanjem trenutku. Tudi bi rad vedel, kako bo sprejela Miss Anderson.

Če se ozrem nazaj ter pomislim, kaj sem storil, se mi zdi, da bi sploh ne mogel storiti take stvari, — je rekel Sailstad. — Ali ni čudno, kaj vse lahko stori človek? — je končal.

Zločini, katerih me dolže, niso bili premišljeni vnaprej. Bili so posledica cele serije slučajev, katere je izigrala usoda v moje roke.

TRUPLI DVEH MAJNARJEV DOBILI.

Scranton, Pa., 18. decembra. — Iz premogovnika v Jessup, Pa., so prinesli trupli dveh mož, ki sta se pred enajstimi dnevi smrtno ponesrečila. Sto premogarjev je 11 dni noč in dan kopalo, da so prišli do njih.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA 'GLAS NARODA', NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah:

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni zavod" in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačilo najugodnejše.

1000 Din. \$12.50
2000 Din. \$24.80
5000 Din. \$61.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računimo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu. Opatiji in Zadrju.

200 lir \$ 9.90
300 lir \$14.55
500 lir \$23.75
1000 lir \$46.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir računimo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Za pošiljave, ki prisegajo znesek pet tisoč dinarjev ali po dva tisoč lir dovoljujejo po pogodbi še posebni popusti.

Vrednost dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dosepe poslani denar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte poseben oglas v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street Tel.: Cortlandt 4487 New York, N. Y.
Glavno zastopništvo Jadranske Bank.

"GLAS NARODA"

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by

Slovene Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za leto letg	\$7.0
In Canada	Za pol leta	\$3.5
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.0
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.5

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov. Dopolni bres podpla in osebosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti po-
Milijati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam
tudi prejeno bilvališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2876

TRADES UNION LABEL COUNCIL'S

NEW YORK CITY

MEHIŠKA REVOLUCIJA

V Mehiki je zopet izbruhnila revolucija. Iz dosedaj dospelih poročil si ne more nihče ustvariti natančne slike o splošnem položaju.

Nekatera poročila pravijo, da revolucionarna armada napreduje ter gromadi uspeh na uspehu. Z nasprotni strani pa isto poročajo.

Kljub temu je pa jasno, da se je Obregonovi vladi pridružila mehiška federacija dela, delavska stranka, komunistična stranka, agrarska stranka, poljedelske komunne ter veliko število najrazličnejših delavskih organizacij. Pa ne samo ti, tudi velika števila kmetov "je zgrabilo za orožje ter stopilo na Obregonovo stran.

Če javno mnenje proizvajajočih elementov simpatizira z Obregonom, je jasno, da zastopa upornik de la Huerta kapitalistične in nazadnjaške elemente.

Pred kratkim je izjavil general Calles, da bo kandidiral za predsedniško mesto, ter se v slučaju, da bi bil izvoljen, zavzel za interese delavcev in peonov, to so izrabili kapitalisti priliko ter poslali de la Huerta v boj proti njemu.

Kmalu zatem je pa stopil de la Huerta v ozadje. Fakična voditelj vstašev sta sedaj generala Sanchez in Estrada, ki sta znana kot velika nasprotnika delavcev in kmetov.

Sedaj je de la Huertova naloga, da zvoji javnost za nos ter da vstaškemu gibanju drugačen smisel.

Te dni se je pogovarjal z nekim časnikarskim poročevalcem ter ga prosil, naj sporoči ameriški javnosti naslednje:

"Naše gibanje (gibanje de la Huerta) je v bistvu socialistično, ne pa konservativno. Žel bi, da bi me v Združenih državah prav razumeli. Bodoča mehiška vlada bo morala zaščititi vse revolucionarne principe in vse, kar se je v tem pogledu doseglo v zadnjih desetih letih vztrajnega bojevanja. Z menoj simpatizirajo vsi revolucionarni, socialistični in komunistični elementi."

De la Huerta pa laže in ve, da laže.

Laže, ker priznava, da je pojem "protirevolucija" po vsem svetu tako diskreditiran, da nihče več ne simpatizira z akcijo, katero označa.

Če je navadno ljudstvo za Obregonovo vlado, bo brez dvoma zmagal Obregon. Seveda, le pod pogojem, da se kapitalistični sosedje Mehike ne bodo vmešavali.

Zaenkrat se pa to najbrže ne bo zgodilo.

ZANIMIVI IN KORISTNI PODATKI

(Foreign Language Information Service. — Jugoslav Bureau.)

PRIBOD SORODNIKOV AMER. DRŽAVLJANOV.

Ako hoče ameriški državljani poklicati iz starega kraja družino ali sorodnike, mu ni treba več pošiljati v stari kraj ni originala ni overovljenega prepisa svojega državljankega papirja. Zadoštuje zaprisežena izjava (affidavit) — v kateri naj bo navedeno, kdaj in kje je postal ameriški državljani, in številko državljankega papirja. Državni departament ima za stranke na razpolago vzorec takega affidavit (Form VI-19 A), a vsaka druga slična oblika je tudi dobra.

Ameriški konzulati v inozemstvu imajo navodilo, da smejo sprejeti tak affidavit kot dokaz, da je sorodnik v Ameriki ameriški državljani.

Pri tej priliki je umestno, da poudarjamo, da inozemke, ki so se poročile z ameriškim državljanom po 22. septembru 1922, oziroma, katerih mož je bil naturaliziran po tem datumu, niso vsled poroke postale ameriške državljanke, kakor je to bilo poprej. One ostanejo inozemke, dokler same ne zaprosijo za ameriško državljanstvo na predpisani način.

Radi tega te soproge ameriških državljanov ne morejo dobiti ameriškega potnega lista, ako hočejo priti v Združene države, marveč si morajo preskrbeti potni list svoje izvirne dežele in potem vizum ameriškega konzulata, kot vsi drugi inozemci. Umevno je, da bo ameriški konzul pri tem upošteval dejstvo, da je dotičnica žena ameriškega državljanja.

Zakon o kvoti je starejši kot zakon o samostojnem državljanstvu ženskih. Radi tega ni v zakonu o kvoti nikake določbe, ki bi izvečala iz kvote inozemske žene ameriških državljanov. One spadajo torej po pravu pod kvoto, kakor vsi drugi priseljenici. Ali Delavski departament je že izjavil, da, ako bo prišla v Ameriko taka žena ameriškega državljanja, potem, ko je bila kvota njene rojstne dežele izrpana, se bo v njenem pogledu postopalo z največjo obzirnostjo in se bo stvar njenega prihoda rešila na najbolj ugodni način, ki je dovoljen po zakonu.

V tej zvezi pa je treba omeniti, da, ako ona ne bi mogla dobiti potnega lista od domače dežele,

Novice iz Slovenije.

Smrtna kosa.

Na Vrhniki je 21. novembra umrl Karel Mataj, vpokojeni nadučitelj. Pokojnik je bil dober učitelj, blag mož, ki je živel samo svojemu poklicu. V svojih mladih letih je služboval tudi na Stajerskem.

V Ljubljani je 21. nov. umrla Nelly Schumijeva rojena grofica Lichtenberg, soproga Riharda Schumija, računskega svetnika. Pokojnica je iz znane ljubljanske rodbine Lichtenberg. Zapušča tri otroke.

V četrtek 22. nov. zjutraj je po kratki bolezni naglo preminul Alojzij Gregorič, poštni uradni ravnatelj v Ljubljani. Pokojnik je bil doma iz Leskega potoka pri Kočevju. Studiral je v Ljubljani, kjer je nato tudi služboval. Med vojno je bil v službi tudi v Pulju. Bolehal je že dlje časa na arteriosklerozo. V sredo je bil še v uradu, vendar pa se ni počutil dobro. Naslednji dan je umrl. Pokojnik je bil dober narodnjak in prepričan naprednjak. Bil je ljubezen tovariš, ki so ga vsi radi imeli.

Usodepolna šala.

Janez Fister, 13letni posestnik sin iz Slanič Vrha pri Krškem, in 5letni posestnikov sin Janez Jelenc sta pekla v gozdu trompir. Mali Janezek je ob tej priliki posil Fisterja, da naj mu la kos krompirja. Slednji pa je otegnil gorčo trsko in jo porinil felenec v oko ter je nesrečnega lečka na istem oslepil. Jelenc se noradi prepeljal v bolnico. Fister je izgovarja, da je hotel storiti amo malo šalo.

Nesrečen padeč z lestve.

Janez Sire, hlapec v Dupljah pri Krizah, je šel po lestvi na hlev o seno. Pri tem je zdrknul z lestve in si pri padcu zlomil rebra. Bil je prepeljan v bolnico.

Železniška nesreča.

Pri Juršah se je dogodila težka železniška nesreča. Josip Verlič, misijonski brat iz Grobelj, je pejal s parom konj težko obložen voz proti Jaršam. Ko je hotel parirati železniški tir pri Jaršah, je nenadoma pridrvel vlak, ki je zalel z vse silo v voz in ga popolnoma razbil. Konji so ostali k sreči nepoškodovani. Verlič je pri karambolu odletel z voza in je dobil težke notranje poškodbe. Prepejan je bil v ljubljansko bolnico.

Vlomilci in tatovi na delu.

Komaj so do dobrih utihne vesti o prvem vlamu v ljubljanski muzej, že je bil izveden zopet nov lom in sicer v noči od 15. na 16. novembra. Vlomilec, ki se mora o ostalem dobro spoznati z razmerami v muzeju, je odnesel steklenice živega srebra v približni teži pol kilograma.

V noči 18. novembra je bilo na Vrhniki vlomljeno v glavno trafiko, last Konrada Simca. Vlomilci so odnesli poleg nekaj peciva in čokolade 150 znanek po 2 Din, 4 manke po 1 Din, 2500 znanek po 25 para, 25 kube, 75 portoriko in 50 domačih cigar, 500 Vardar, 500 Neretva, 500 Morava, 100 Zeta in 50 Kosovo cigaret, več žepnih nožev in 500 Din gotovine. Skupna škoda znaša 3450 Din.

Med vožnjo Lavence-Ljubljana je bila sprevodniku Albino Eržen ukradena torba z različnimi dokumenti in nekaj predmeti. Škoda znaša 800 Din.

Na prosti dolenski železnici je bilo med bizonjanskimi drogji 57-60 ukradeni okoli 120 metrov bakrene žice, vredne 1400 Din.

Anton Gorjanc v Ljubljani je bila ukradena pločevinasta ročka, vredna 64 Din.

Z hodnika neke hiše na Poljanškem nasipu v Ljubljani je bila Lizi Humar ukradena 75 dinarjev vredna platnena rjuha.

Gostilničarju Ivanu Novaku iz St. Vida pri Lukovici sta bili izpod kozleca ukradeni dve plahti, vredni 2500 Din.

Na Vodnikovem trgu v Ljubljani je bil Antoniji Cerovec, soprogi železničarja, ukraden 150 Din vreden ročni voziček.

Zasednici Franciški Šparovec v Ljubljani na Starem trgu je bila ukradena železna peč, vredna 600 Din.

kateri pripada, ji Državni departament ne more prav nič pomagati, kajti posredovati med državljani in podaniki kake države in vlada, katerim oni pripadajo, je proti načelom ameriške vlade.

Na Sv. Petra cesti v Ljubljani je bilo čevljarju Francu Kaminšku ukradeno 20. nov. kolo, vredno 1500 Din.

Na Čatežu je bil zapet izveden drzen vlam v farno cerkev sv. Jurija. Tat je odnesel dve kupi od belihov, vredni 1000 Din. Poskušal je tudi vlomiti v tabernakelj, kar se mu pa ni posrečilo.

Na glavnem kolodvoru v Ljubljani je bilo vlomljeno v neki vagon in odnešeno bala zelene zadravine, 60 kg kave in 27 kg rozin. Škoda znaša 9000 Din.

V Kolodvorski ulici v Ljubljani je bil izvršen v izložbeno okno menjalnice Trgovske banke drzen vlam, ki popolnoma sliči pred dnevi izvršenemu vlamu pri tvrdki O. Bračko. Tatovi so odnesli iz izložbe razne valute, in sicer 5 dolarjev, 105 češkoslovaških kron, 25 francoskih frankov, 5 švicarskih frankov, 90 lir in 5000 avstr. kron. Skupna škoda znaša 1233 Din.

V pisarni tesarskega mojstra Ivana Zakotnika na Dunajski cesti v Ljubljani je skušal neznan vlomilec navrtati železno blagajno, kar pa se mu ni posrečilo. Odnesel pa je uro na štampljki, vredno 500 Din.

V Ljubljani v Razlagovi ulici v hiši Federovi je bilo meseca avgusta na podstrešju pokradene več dragocene starine zlasti v specialnih urah, katero je lastnik, ko je bil izgnan, hranil v zabojih. Tatvina je bila tako spretno izvršena, da je dolgo sploh niso opazili. Prišli so čisto slučajno na sled pravemu tat. Ko je železniška uprava dala na licitacijo v garderobi preko časa zastopale luga, so se našle tudi te dragocene ure. Ker se je cenjevalec teh — zdelo sumljivo, da bi kak posrednik bil pozabil na tako dragocenost, se je začela za stvar zanimati tudi policija, ki je na ta način prišla na sled tat. Oziroma vlomilec v osebi nekega Učiča, svoj čas visokošolca, sedaj nevarnega postopača, znanega tudi v Ljubljani. Dognalo se je, da je Uršič dal po nekom spravi ukradene stvari v garderobo na gl. kolodvoru, od koder jih pa ni mogel več spraviti nazaj, ker so ga med tem časom laže prišli tudi v Ljubljani radi sličnih dejanj.

Nesreče pri delu.

V tovarni kemičnih izdelkov v Hrastniku je padla delavka Veronika Guzel tako nesrečno, da si je zdrobila desno roko.

V Trbovljah je padel raz odirne stavbe delavec Ivan Gradišnik in si zlomil desno roko.

Pri spravljanju lesa pri gozdnem uradu barona Borna v Trzinu so se posuli hlodi na drvarja Franja Sodjo. Mož ima zlomljenih in nalomljenih več reber na levem očrpu.

V Sp. Razboru se je vsekval v levo nogo delavec Ježef Pačnik.

Težka opeka je padla na glavo pri neki stavbi v Gaberjah pri Celju delavodji Martinu Kramarju. Mož ima težke poškodbe na čelu.

V tovarni za steklo v Hrastniku se je obrezala na desnem stopalu delavka Matilda Miško. Rane sicer niso nevarne, vendar so vse posledice precej razbolele.

Pri tvrdki "Slograd" v Trzinu se je težko opekla na desni nogi delavce Mihael Močnik.

Žagar Alojzij Rak na parni žagi v Sevnici se je nevarno obrezal po desni nogi.

V steklarni v Hrastniku se je obrezal z odpadki delavec Leopold Zmerzel desno nogo.

V tovarni "Titan" v Kamniku se je zmečkal desno roko delavec Josip Prešern.

V tovarni za čevlje Mally-Lemberger je pograbil stroj za pripravljanje kož delavko Albino Perko za desno roko in jo je tako pokvaril, da so jo morali prepeljati v bolnico.

Pri Sv. Antonu se je na krožni žagi težko obrezal po desni roki žagar Anton Bukovnik. Prepeljal ga v bolnico v Slovenjgradec.

Prebrisan sleparski neznanec.

"Jaz sem detektiv", tako se je predstavil neki okoli 30letni elegantni neznanec gostilničarju Josipu Straku na Viču. "Zahtevam 100 dinarjev odškodnine, ali vas pa naznamim radi nekega policijskega prestopka. Gostilničar pa neznanec ni šel na lim, temveč ga je odklovil, kakor je slednji izginil. Za prefriganim "agentom" je izdana tirailica.

Peter Zgaga

Vsak človek se enkrat vsega naveliča. Grki so se pa kralja.

Šli so k njemu ter mu rekli: Zbogom in pozdravljen.

Kralj je šel.

In če je na svetu kak nehvaležnež, so kralji nehvaležni.

Ko se je poslavljaj, ni Grkom niti rekel: Pa boglonaj za gorkoto.

Šel je k svoji zlahti na Romunsko.

Bukarešta je zaenkrat zbiralšče balkanske kraljevske zlahte. Od tam prihajajo in tja se zopet vračajo.

In ko jim bo v Budimpešti pretoplo, naj pridejo v Ameriko.

Dosedaj je demokratična Amerika še vsakemu faliranemu marnarhu gostoljubno odprla svoja vrata.

Rojaki, če ste kaj dobri v računanju, pa izračunajte:

Župnik slovenske cerkve v Ameriki (ne bom zapisal, da ravno v New Yorku) ima v kleti enajst sodov po petdeset galon masnega vina. Kako velik kelih mora imeti, da bo vsi to pijačo do prihodnje trgatve spravil na varno?

Nemškemu kronprinцу očitajo, da je imel med vojno v glavnem stanu krog sebe vesplošno lepih mladih Francozinj.

Na fronto si ni nikdar upal.

Naveszadnje mu damo prav. Kdor more naj. Lepše je sedeti v družbi lepe Francozinje na varnem, kot pa stopicati po fronti s polnimi hlačami.

Amerika noče priznati sovjetske Rusije.

Hughes je enostavno zavrnil Čičerinov načrt.

Čičerin in Hughes sta bot

Hughes ne prizna sovjetske Rusije. Čičerin pa ne priznava Hughesovih diplomatskih zmognosti.

Znano je, da farmerji ne prestopajo "kikajo" glede vseh mogočih stvari. Človek, ki se je ravnokar vrnil s potovanja po zapadu, pravi, da je dobil gotove farmerje, ki so imeli velikanske pridelke. Govoril je z nekim farmerjem glede tega in ta mu je rekel: — Da, imel sem bogat pridelek to leto, a ti veliki pridelki škodujejo zemlji.

Za eno stvar moramo biti res hvaležni v tekočem letu. Noben predsedniški kandidat nima namreč nobenega važnega vprašanja, s katerim bi nas trafil.

Nemška vlada ima precej rezek humor. Prejšnjega kronprinca noče izročiti, ker je "prijden privatni državljani".

Neki zdravnik pravi, da nimajo Amerikanci duše. Privikrat šuje mo doktorja, ki se briga za ta del človeškega ustroja.

Troeki je pred kratkim izdal poziv za svetovno revolucijo, in Mehikanci so bili edini, ki so se odzvali njegovemu povabilu.

Reven rojak je prišel k advokatu ter ga ponižno prosil:

— Prosim vas, gospod, samo nekaj bi vas rad vprašal — samo malo vprašanje. Če ne boste preveč računali.

— Za vprašanje ne računam nič — odvrne advokat.

— O, hvala vam, stotera hvala.

— Za vprašanje — nadaljuje advokat — za vprašanje ne računam nič — pač pa za odgovor.

Jugoslavanska

Ustanovljena 1. 1898



Katoli. Jednosta

Inkorporirana 1. 1904

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Prezident: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185 St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHER, Ely, Minn.
Začasni blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 961, Ely, Minn.
Blagajnik neplačanih smrtin: JOHN MOVERN, 413 — 12th Ave. East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik:

Dr. JOB. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg., 600 Grant St. St. Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

ANTON ZBASNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHAR MLADIC, 1134 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4522 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor:

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. FORENTA, 310 Stevenson Bldg., Puyallup, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravstveni odbor:

VALENTIN FIRK, 780 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENC, 353 Park Str., Milwaukee, Wis.
JOSEF STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELAR, 538 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari, ki niso bile uradnih svedov kakor tudi denarne pošiljke naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišni pritožbe naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Jugoslavanska Katoliška Jednosta se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se sglasi tajnika bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrne na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 8 člani ali članicami.

Izpred sodišča.

Zamudil je

neko barantjo mešetar Jakob Vojska v Ljubljani. To ga je tako ujezilo, da se je počeno napil; naveli so mu iz škodoželjnosti tudi dobri prijatelji. V pijanosti je narobil stražnika, ki ga je odpeljal na hladno. Jezil se je nad njim, da naj pusti pijanec na miru in naj lovi tatove. Obsojen je bil z ozirom na pijanost na 100 Din globe ali dva dni zapore.

Razne obsodbe.

Svoječasno je bilo objavljeno po listih, da je na ljubljanskem sodišču ukradeno kolo, kjer se tudi lahko ogleda. In prišel je Jože Kriznar iz Strazišča in ugotovil, da je kolo njegovo. Kolo mu je namreč ukradel izpred Pijemontezarjeve gostilne v Kranju Jakob Lamprecht in se odpeljal proti Primskovemu. Kasneje ga je pridal Jurju Oblaku za 625 Din. Obtožene je tudi po obsodbi še vedno zanimal tatvino, dovolil pa je, da se vrne kolo lastniku. Obsojen je bil na 10 mesecev ječe.

Spri in stegli so se nekega večera na poti iz Šiške v Ljubljano "črnatne Cerjak, Turk in Kos z Al. mnovcem. Prišlo je do pretepa, pri čemur je zabodel Cerjak Črnatca v hrbet in mu prerezal prsni reš. Obtoženi Cerjak je priznal, da sta se spopadla, da ga je vrgel Cerjak na tla, nakar je potegnil reš in ga v hrbet zabodel. Obsojen je bil radi prekoračenja silobrana na 1-meseč zapore in mora plačati Črnatcu 500 dinarjev za bleko.

Pred Zupančičevo gostilno v Dolskem je sunil z nožem Franc Lap Venceca in Franca Rotarja z Gameljnov, enega v nadlehte, drugega v tilnik in sta bila oba težko poškodovana. Ker je bil tudi tu objesten nočni fantovski pretep, je bil obsojen Lap tudi zaradi prekoračenja silobrana na 3 tedne zapore in mora plačati Rotarju 420 Din za zdravljenje.

Razni vzklici.

Marija Kurbasova je bila obtožena, češ, da je ukradla svojemu blaznemu gospodarju Francu Živcu na Rinski cesti v Ljubljani nekaj desk in je bila obsojena na 4 dni poostreznega zapore. Pri vzklicu obravnavi je ugotavljal njen zagovornik, da je ta obdolžitev le sredstvo, da bi ji mogel gospodar odpovedati stanovanje, kar je že enkrat napravil, pa se mu ni posrečilo. Senat je res prvo sodbo razveljavil in ženo opustil.

Posestnik Josip Kavčič iz Bo-

Smrtna posledica nepredvidne vožnje.

V nedeljo 2. septembra po prvi kralji je vozil po cesti v bližini Sv. Ožbolta posestnikov sin Simon Trebnšček, še mlad fant, tako divje in neupredvidno med ljudmi, da se je med zaletem posestnikovi ženi 44letni Franciški Boštetovi, ravno ko se mu je hotela ta umakniti, v trebul. Žena je padla zviskoma vznuk na cesto in obledela nezvestna. Prebila si je lobanjo in je, ne da bi se še kaj zavedla, isti dan popoldne ob 5. umrla. Žena zapušča vdovca in štiri nepreiskrbljene otroke. Obtoženi Trebnšček je bil obsojen radi nepredvidne in prehitre vožnje na 3 mesece strogega zapore in bo moral povrniti razne stroške.

NOVA ZANIMIVA KNJIGA

NA KRVAVIH POLJANAH

Spisal Ivan Matičič

Cena s poštnino

\$1.50

TRPLENJE in strahote z bojnih pohodov bivšega slovenskega planinskega polka.

V knjigi so popisani vsi boji bivšega slovenskega polka od prvega do zadnjega dne svetovne vojne. Iz Galicije, z Doberdolske planote, z gorov

Tat.

Guy de Maupassant. Prevel A. Š.

— Saj vam vendar pravim, da mi cele stvari ne boste verjeli. —
— Kar povejte mi jo.
— Torej dobro; toda vnaprej vam naglašam, da je moja zgodba resnična, resnična do zadnje podrobnosti, kakor se vam bo zdelo neverjetna.

Samo slikarji bi jo smatrali za mogočo, namreč slikarji stare šole.

Stari slikar je sedel na stol in pričel:

— Nekega večera smo torej sedeli pri dobrem Sorieulu. On je bil najrazposajenejši od nas vseh — danes je že mrtev. Razen mene je bil tam še Poittevin — v malih imam namreč slikarja pomorskih bitk Eugena Poittevina in na še živečega talentiranega pokrajinskega slikarja.

Obedovati ali večerjati pri Sorieulu je pomenilo toliko kot se na moč opiti, in Poittevin je bil še edini, ki je bil kolikortoliko še pri pameti — sicer je bil tudi on okajen, toda vendar je še šlo.

Takrat smo bili še prav mladi fantje. Ležali na preprogah, smo se pogovarjali v mali sobi poleg ateljeja.

Sorieul je ležal na hrbtu, noge je bil položil na stol ter govoril o vojskah in uniformah cesarstva. Naenkrat je skočil kvišku, stopil k omari, jo odprl ter vzel ven huzarsko uniformo, katero je nemu doma oblekel. Nato je začel mučiti Le Poittevina, naj se opravi kot grenadir. Ker pa ta ni bil pri volji, smo ga zgrabili ter ga vtaknili v ogromno in ohlapno uniformo. Jaz sam sem se moral opravičiti za kirazirja.

Sorieul nas je vežbal, končno pa zarjul: — Ker smo že enkrat vojak, hočemo tudi piti kot pravi mušketirji. —

V trenutku je bil na mizi punč, katerega smo v naslednjem trenutku izpili. Takoj nato je zaplaval v drugi ogenj pod samovarjem, ki je bil napolnjen z rumom. Pri tem pa smo tudi stare vojaške pesmi, ki so jih nekdanji prepevale čete "Grande Armee".

Naenkrat nam je dal Le Poittevin, ki je bil še edini kolikortoliko trezen, znamenje, naj utihnemo. Po par sekund trajajočem molku, je dejal Le Poittevin s pridruženim glasom:

— Zdi se mi, da je nekde poleg v ateljeju.

Sorieul je vstal, kakor je pac mogel, in zakričal: — Tat! Izvrstno, famozno! — In iz vsega grla je intoniral marselejo:

"Kvišku in orožje v roke!"

Nato je planil zopet k omari ter privlekel iz nje k našim uniformam spadajoče orožje. Jaz sem dobil muško in sabljo, Le Poittevin ogromno puško, in Sorieul, ki ni našel ničesar primernega, si je vtaknil za pas velikansko kavalerijsko pištolo, z desmco pa je zgrabil veliko sekuro. Nato je previdno odprl vrata ateljeja, in armada je začela rekognoscirati svažno ozemlje.

Ko smo stali v velikem, svetlem prostoru, ki je bil poln raznih slik, pohištva in pitoresknih stvari, je zaklical Sorieul: — Jaz sem imenujem za generala, obdržimo torej vojni svet! Ti, to se pravi kirazirji, odrežite sovraženiku umik, in sicer s tem, da zaklenete vrata, in tu — namreč grenadirski bataljon — mi boš služil za kritje.

Jaz sem izvedel povelje ter je nato pridružil glavni četi, ki je rekognoscirala teren.

V trenutku, ko bi se moral združiti z glavno četo za špansko steno, nastane peklenški ropot. S svečo v roki sem planil naprej ter videl, kako je Le Poittevin z bajonetom ravno predi umetno pupo, Sorieul pa ji je s sekuro prelkal glavo.

Ko so spoznali pomoto, je rekel general: — Bodite previdni! — In vojne operacije so pričele znova.

Nekako dvajset minut smo preiskovali in pretikali vse kote tu kotičke velikega ateljeja, ne da bi kaj našli. Torej pa je prišel Le Poittevin na idejo, da bi odprli eno izmed velikih omar. Omara je bila zelo globoka in temna. Jaz sem

stegnil roko, v kateri sem držal svečo, v omaro, nato pa prestrašen odskočil. V omari je sedel človek, živ človek, ki me je prestrašeno pogledal.

Takoj sem omaro zopet zaprl, nakar smo se pričeli posvetovati. Naziranja so bila različna. Le Poittevin je bil zato, da se ga prisili k predaji z gladom in obleganjem jaz pa sem bil mnenja, da bi bilo najboljšo omaro razstreliti.

Sprejet je bil načrt Poittevinov, in dočim je on stal s svojo ogromno puško na straži pred omaro, smo mi prinesli v atelje ostanki punča in pipe, nakar smo sedli pred zaprto omaro ter pili na zdravje obleganca.

Nekako pol ure nato je rekel Sorieul: — Veste kaj? Jaz bi si fanta vendar rad bliže ogledal. Kaj pravite na to, če se ga s silo polastimo?

Jaz sem zaklical: — Bravo! — in vsak je posegel po svojem orožju. Odprli smo vrata omare in Sorieul je napel petelina svoje pištole, ki pa seveda ni bila nabita, nakar je kot prvi planil na sovraznika.

Mi smo mu, glasno tuleč, sledili. V temi je nastalo strašno suvanje in pririvanje, in po pet minut trajajočem boju smo potegnili iz omare starega bandita z belimi lasmi. Povezali smo ga na rokav in nogah ter ga nato posadili v naslanjač.

Izpregovoril ni niti besedice. Torej se obrne Sorieul dostojanstveno in svečano do nas: — Sedaj bomo sodili bandita. Jaz sem bil tako pijan, da sem smatral da predlog popolnoma naravnim in, samoočisti — umevnim. Le Poittevinu je bila zaupana lastnost zagovornika, dočim sem moral jaz prevzeti obtožbo. Bandit je bil z večino glasov — samo njegov zagovornik je bil proti — obsojen na smrt.

Torej sedaj nam preostaja samo še izvršitev eksekucije, — je povzel zopet Sorieul energično. Toda pojavili so se pomisleki.

— Brez verske tolažbe ne smemo moč umreti. Treba je dobiti duhovnika. —

Jaz sem pripomnil, da je pravzaprav že zelo pozno, nakar je Sorieul predlagal, da bo sam fungiral v lastnosti duhovnika. In z vsiljivostjo je pričel tčati v ujetnika, naj se mu izpove.

— Mož je že kakih pet minut ves prestrašen gledal okoli sebe, popolnoma v nevednosti, s kom i ma pravzaprav opravka. Nato je pa zajecljal z votlim, od žganja hripavim glasom:

— Vi — vi se — gotovo — žalite? — Toda Sorieul ga je s silo pritisknil na kolena, in ker je menil, da ga starši morda niso dali krstiti, mu je zljil kozarec punča na glavo.

— Nato je zaklical: — Torej izpovej se Gospodu. Tvoja zadnja ura je bila. —

Ves iz sebe vsled strahu, je pričel bandit klicati na pomoč, in sicer tako glasno, da smo mu marali usta zamašiti, sicer bi bil aburil vse sostanovalec v hiši. Nato se je pričel besno valjati po tleh, preobračal je pohištvo in s peto svojega čevlja je sunil parkrat v platno, na katerem je bilo naslikanih par slik, dokler ni Sorieul nepotrpežljivo zaklical:

— No, sedaj pa imam dosti tega!

In nastavl je banditu svojo pištolo na prsa ter sprožil. Peteltn je ropotaje udaril na kapico. Jaz sem sledil njegovemu vzgledu, in ker je bil na kapici moje puške užigalnik, je pošlo, da sem se resnično zgrozil. Le Poittevin pa je rekel naenkrat s prav resnim glasom: — Otroci, ali imamo sploh pravico, umoriti tega moža?

In Sorieul je osuplo zaklical: — Saj smo ga vendar obsodili na smrt. — Toda Le Poittevin se ni dal ugnati v kozji rog in je rekel: — Treba ga je izročiti krmiku. Odvedimo ga na stražnico.

Zgrabili smo moža, in ker vsled svojih zvezanih nog ni mogel hoditi, smo ga položili na desko, na kateri so navadno stali modeli, ter ga nanjo trdno privezali. Jaz in Le Poittevin sva ga neša, Sorieul

pa nama je sledil, z resnim obrazom in do zob oborožen.

Pred policijsko stražnico smo se ustavili. Poklicali smo poveljujočega častnika. Ta nas je poznal, ker je bil vsak dan priča naših nemirnih razposajenosti. Smejal se je ter se branil sprejeti našega ujetnika.

Ker pa je Sorieul trdovratno vztrajal pri svoji želji, je postal častnik mahoma resen ter nas je v službenem tonu pozval, naj gremo domov ter naj ne delamo hrupa in nemira.

Naša četa se torej zopet obrne in šli smo nazaj proti ateljeju. — Tedaj sem vprašal:

— Kaj naj počnem sedaj s tatom? — Le Poittevin je menil z ginjenim glasom, da mora biti u boječ pač že zelo utrujen. In res, ko je tako ležal pred nami na deski, povezan in z zamašenimi usti, je izgledal kot mrtič. Tedaj se je tudi v meni sredi moje pijanosti zbudilo usmiljenje. Potegnili sem mu cunjjo iz ust ter ga vprašal:

— No, stari dečko, kako je?

— On je zastokal: Vrag vas vzemi, — kmalu bi imel dosti.

Sorieul je postal naenkrat očetovalski nežen.

Popolnoma ga je razvezal, posadil ga v mehak in udoben naslanjač, tikal ga je ter nam ukazal, naj hitro pripravimo v okrepčanje našega novega znanca močnega punča.

Naš falot je sedel, ne da bi se ganil, v svojem naslanjaču ter opazoval naše početje.

Ko je bila pijača gotova, smo mu ponudili čašo ter trčili.

Pil je tako kot cel regiment.

Ko se je zdanilo, je vstal in mirno rekel:

— Gospodje mi bodo oprostili, toda zdaj moram domov.

Mi smo bili zelo žalostni vsled tega ter ga prosili, naj vendar še ostane. Toda on se ni dal omehčati.

Nato smo si krepko stisnili roke. Sorieul mu je posvetil po stopnicah. — Pazite, — je zaklical za njim, — pri hišnih vratih je zena stopnica.

Vsi so se s pripovedovalcem vred od srca smejali. Ta je vstal, našel si pipa ter še enkrat rekel: — Najbolj smešna stvar pri celi zgodbi je ta, da je resnična. —

Roparji v Slavoniji.

V Slavoniji se dnevno množe roparski napadi in strah vse Slavonije je glasoviti razbojnik Jovo Čaruga, ki mu oblasti ne morejo do živga. Izvršil je že nebroj roparskih umorov in drugih zločinov, ter je skrajno prebrisan človek. Dne 10. nov. je prišel v hišo nadlogarja Luke Kovačiča v selu Samatova. V hiši je bila navzoča samo 70-letna starka kateri se je Čaruga predstavil kot dr. Saša Isaković, odvetnik iz Osijeka. Navzdil ji je, da je zagovornik njenega sina Luke, ki se nahaja v preiskovalnem zaporu v Osijeku.

Ker so vsi podatki točno ujemali, je starka verjela, da ima pred seboj odvetnika dr. Isakovića. Nadalje ji je pripovedoval, da je kemična analiza ugotovila, da so krvavi madeži, ki so bili odkriti na robu njene sina kri človeka in da je Luka osumljen, da je umoril posestnika Šteba. Do bil bo najmanj 15 let in da ne bi bilo mene, bi dobil večala, je zagotavljal "advokat". Starka se je ginjena zahvalila "advokatu" in ga dobro pogostila. Nato je slednji potegnil iz žepa notes in počel pisati, starka pa ga je pustila samega. Ko se je čez pol ure vrnila je "advokat" izginil. Skočil je skozi okno in odnesel zlato verižico z medaljonom, 6000 Din. gotovine in na stolu je pustil kosček papirja na katerem je bilo zapisano: "Tu je bil harambaša Jovo Čaruga, kar vam manjka sem jaz odnesel". Orožniki so podvezli energične mere, da deslede drznega zločinca, ki je najbrže sam umoril seljaka Steva.

ROMUNSKA BO SKLENILA TRGOVSKO POGODBO Z RUSIJO.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

London, Anglija, 17. decembra. Soglasno z informacijami iz diplomatskih krogov je sklenila Romunska, da bo v najkrajšem času obnovila trgovske in diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

Zagonetno, toda resnično.

Povest o žepnem tatu.

— Ne more biti resnica, kar pravijo o njem. Bil je najboljši mož na svetu in sedaj, ko so mi ga vzeli je le še vprašanje časa, kdaj bom končala svoje življenje.

Tako je izjavila žena Samuela Schiffa, znanega newyorški policiji kot kralja žepnih tatov. Izjavila je nadalje, da je bil mož, ki je bil ravnokar obsojen a pet let ječe v Sing Singu, najboljši mož, kar jih je kdaj živel.

Ko so odvedli Schiffa vklejenega iz sodne dvorane, je pohitela njegova žena na hodnik ter skušala pogoltniti smrtonosno dozo jodove tiktore. Z obsojbo Schiffa je prišla na dan povest o življenju, ki je bilo skoro prav tako zagonetno kot življenje dr. Jekylla in Mr. Hyde-a.

Policiji treh mest je bil Schiff znan kot eden najbolj pretekanih in spretnih kriminalcev, kar jih je kdaj ogrožalo žepne nepazljivih ljudi. Imel je tako dolg jetniški rekord kot je ofertorij na velikončno nedeljo. O njegovi izurjenosti v umetnosti žepne tatvine so razpravljali v neštevilnih stranskih ulicah dolene iztočne strani v New Yorku.

Za njegovo mlado ženo pa je bil Schiff miren, redno zaposlen mlad mož, prijaznega obnašanja ter velike obzirnosti. Do praga stanovanja, katero je opremil za svojo mlado ženo, niso nikdar prišli odmevi zapiranja težkih ježenih vrat, bučnega delovanja v policijskem glavnem stanu ter priporov v sodni dvorani. Celih sedem mesecev po poroki je uživala mlada Mrs. Schiff vse udobnosti nežne ljubljene ter skrbno zavarovane žene. Naenkrat pa se velika vrata Sing Singa sprejela vase njenega moža in ostala je sama, s spoznanjem, da se je poročila z enim najbolj zloglasnih zločincev Združenih držav.

Bil je dober z menoj od prvega trenutka, ko sva se sestala, — je rekla. — To je bila ljubezen na prvi pogled za naju oba. Bil je tako močan, vitek in prijazen, da mi je ugaljal takoj. Seznanil me je z njimi neki moj prijatelj v restavraciji, kjer je bil baje manager. Ko sem odhajala, mi je dal roko ter rekel: — Kaj pa če, bi vas vzel jutri zvečer v gledališče? Ne poznam dosti čednih deklet ter sem precej samoten.

Čeprav sem se izprva obotavljala, sem končno vendar sprejela njegovo povabilo. Ko sva se drugi sestala, me je vprašal, če sem že kdaj mislila na možitev. Tretjič mi je rekel, naj zaprem oči in dal mi je lep demantni prstan. Še istega popoldne sva se poročila na City Hallu.

Ne mislim, da bi bila še kdaj kak z zakonska dvojica tako srečna kot sva bila midva. Nisem si mogla predstavljati boljšega soprega. Bil je izvanredno pozoren ter prijazen z mojo družino. Vedno je pošiljal darove moji materi, čeprav je ni še nikdar videl in takoj po poroki je kupil še nagrobni spomenik za mojega očeta. Večkrat je napravil presenečenja, o katerih je domneval, da me bodo razveselila. Nudil mi je vse one majhne pozornosti, ki pomenjajo za ženo več kot dragi nakiti ali gradovi v Franciji.

Več let sem morala trdo delati, da sem preživela sebe in svojo mater. Predno sem se poročila, sem rekla pogosto, da nimam nobene sreče v življenju, a nato sem bila prepričana, da mi je sreča končno naklonjena.

Izprva sem bila nekoliko vznemirjena glede prijateljev svojega moža. Par teh prijateljev sploh nisem mogla trpeti ter sem njemu to tudi povedala. Od tedaj naprej jih nisem več videla. Bil pa je neki človek, ki je izvajal brez dvoma velik upliv na mojega moža. Prihajal je k nam ob vseh mogočih urah ter vedno stavljal številna osebna vprašanja. Mož moj je brez dvoma domneval, da so ti sestanki z njim sveti. Nekega večera, približno dva meseca po poroki, mi je povedal, da je ta človek parolni trdnik.

— V razburjenosti prvega presenečenja sem rekla, da bom odšla. Moj mož pa mi je povedal, da se je zgodilo to pred dolgimi leti in da on ni bil ničesar kriv.

Dobro veš, da sem živel pošteno, odkar sva se poročila, — je rekel.

Prepričana sem bila, da je res živel pošteno, kajti nikdar ni hodil zvečer ven brez mene in preveč sem ga ljubila, da bi kak pretekla stvar metala seneo na najino zakonsko srečo. Vsled tega sva lepo živela naprej, kot da se ni nič zgodilo.

Nekega večera sva se nekaj sprla, kot se zgodi to vsakemu.

Pozabi in pojdi z menoj v gledališče, — mi je rekel. — Jaz pa sem se obrnila vstran ter nisem hotela iti, nakar mi je rekel, da pojde sam in da se bo kmalu vrnil. Potekala je ura za uro, a še vedno ni prišel. Ob treh zjutraj sem zaspala na stolu ter se prebudila zjutraj, ko se je oglašil zvonec. Pri vratih je stal neki si volas mož, ki mi je povedal, da je moj mož zaprt v Tombsu.

Ko sem pohitela tjakaj, mi je povedal, kaj se je zgodilo. Ravno je stopil v vežo gledališča, je zagledal dva znana mu človeka, ki sta ravno vlekla iz žepa nekeka tujea velik zavoj denarja. Zavoj je padel na tla. Moj mož je pobral denar v namenu, da ga vrne lastniku, a še predno je mogel storiti to, so ga zgrabili, z denarjem v roki. Manager gledališča ga je postavil k zidu, z revolverjem v roki ter ga pustil tam, dokler ni prišla policija.

Storila sem zanj vse, kar je bilo v moji moči. Šla sem k okrađenemu ter mu ponudila vse svoje prihranke, če bo opustil kazensko zasledovanje. Dvakrat sem plačala po \$350, da spraviš svojega moža iz ječe, a v vsakem slučaju je bila jamščina povišana

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH.

V Jugoslaviji — se more izplačati dolarje le potnikom v Ameriko proti predložitvi od ameriškega konzula potrjenega potnega lista in ne več kot protivrednost od 3.000. — frankov, to je približno \$200. — za enega potnika.

V slučaju, da naslovljenec za izplačilo dolarjev nebi mogel predložiti potrjenega potnega lista, dobi pošiljatelj lahko dolarje nasaj ali nam pa na novo naroči izplačati nakazni znesek v dinarjih.

Nadalje se nam zdi umestno pripomniti, da nikakor ne moremo priporočati pošiljati čke v Jugoslavijo.

Splošno mnenje vlada, da se čeki, ki se glas na dolarje, tudi v dolarjih izplačajo, kar pa ni res, ker, kot že sgoraj omenjeno, je v Jugoslaviji od vlade pod kaznijo prepovedano izplačevati dolarje.

Tudi pošiljajo mnogi navadno ameriške čke v domovino. Ti pa nikakor niso pripravljeni za ljudi na deželi, ker so banke oddaljena in izplačajo take čke v dinarjih šele potem, ko dobe iz Amerike potrdilo, da so jim bili oddani.

Onim, ki stanujejo na deželi in se potujejo v Ameriko, je najbolje pošiljati denar navadnim putem v dinarjih, kateri so jim izplačani na sodni poti brez neprilic.

Tudi za zahvate potnega lista — (pota) je najpriporočljivejši poslati dinarje. Dokler namreč potni list ni potrjen od ameriškega konzula, ne more potnik dvigniti dolarjev. Stroške za risne listine in potni list se pa lahko plača tudi s dinarji.

V Italiji in mednarodnem cestništvu —

so veljavne povsem drugačne odredbe ter lahko izplačamo dolarje vskomur do poljubnega zneska. Če je pa namenjen denar le za potovanje, je na nakasmiti omejitvi vidno: izplačati la, ako naslovljenec potnika.

Vrednaračunskih stroškov smo se morali odločiti prevrediti pristojbino za dolarska izplačila kakor sledi: Za izplačila do \$25 računamo po 75 centov; od \$25, naprej po 5%, to je po 5 centov od vsakega dolarja.

Na nakasmiti naj bo vidno znesek: izplačani v dolarjih.

Ta pristojbina je veljavna za dolarska izplačila v Jugoslaviji in Italiji.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt St., New York City

predno sem mogla doseči njegovo oproščenje.

— Konečno so ga privedli v sodno dvorano, pred sodnika. Ker je vedel, da nima nobene prilike, se je spoznal krivim.

— Bil je najboljši mož na svetu, a vzeli so mi ga. Brez njega mi ni mogoče živeti ter vem, da je le vprašanje časa, ko bom izvršila samomor.

Mlada žena noče vrjeti, da je imela newyorška policija že dolgo časa sliko in odtise prstov njene ga moža, skrbno spravljene v svojih rekordih.

Pogosto se je že opazilo, da imata javna poštenost moža ter njegovo družinsko življenje kaj malo stika med seboj. Žena markaterega poštenjaka zre s studom na svoj poročni prstan, a žena kralja žepnih tatov bi skoro oslepela od joka v svoji žalosti za možem, ki je v jetniški celici.

Praveca ironija usode je, da so našli dolgo iskanega dovršenega zakonskega moža končno v Sing Singu.

Preiskava mumij z X-žarki.

Mali strupeni hrošči, katere so baje spravili v dnevih faraona Tutankhamena previdni sorodniki v mumijske krste zamrlih, da na ta način zavarujejo njih zemeljske ostanke, bodo v kratkem izgubili ves kredit. Nič več ne bodo zastupljali modernih starinoslovcev.

Čeprav nočejo priznati, da verujejo v prokletstva ali pa v strupene hrošče, ki žive po dva ali tri tisoč let izključno le v namenu, da bodo nekoč ugriznili tega ali onega ter izginjejo nato na nepojasnen način, lahko razkrijejo sedaj starinoslovci vsakega takega hrošča v notranjosti krste še predno se jo odpre. Na ta način so učenjaki posvarjeni ter puste krsto zabito za nadaljnih trideset ali štirideset stoletij.

Z mumijami je bil ponavadi vedno velik križ. Ko so krste odprli z veliko previdnostjo, so našli, da ni v njih sploh nikakih mumij. Preučevalci egiptovskih starin so morali vedno izgubiti, če je v krsti res mumija ali če ne vse-

buje krsta nič drugega kot par papile in kamenov ali pa sploh ničesar.

Sedaj pa se je vse izpremenilo. Navadno človeško oko vidi le zunanjí strah, a X-žarki vidijo tudi notranji in muzejski kuratorji niso več v dvomih.

Na ta način se je popravilo številne usodopolne zmote. V Chicago Field Museum je naprimer mumija, katero so dolgo vrsto let imenovali Henrietta. Sedaj pa jo imenujejo Sammy, kajti X-žarki so pokazalo, da leži v krsti egiptovski deček, ne pa deklica, kot se je dolgo časa domnevalo.

Starodavni pogrebniški so imeli brez dvoma navado zbijati šale na račun modernih starinoslovcev. Našli se je namreč nebroj krst z mumijami, ki niso sploh ničesar vsebovale. Nadaljni stari pogrebniški pa so bili skrajno malomarni in zanikrni pri svojem delu, kajti nekatere krste, posebno one živali, vsebujejo le par kosti mesto pravih okostnjakov.



Veselite se vdrženja s PAIN-EXPELLERJEM.
Po trdnem dnevnem delu si nadgrnite roke, noge in hrbet. Človek, ki dela z mišicami, ne sme biti bolan. Urte se vedno. Poskusajte vdrženje s Pain-Expellerjem.
Pain Expeller ohranja zdrave ljudi pri zdravlju!
35 in 70c. Steklenica v lekarnah F. A. D. RICHTER & CO. 104-114 So. 4th St., Brooklyn, N.Y.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste s njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste ustregli vsem

Uprava "Glas Naroda"

ZANIMIVE KNJIGE ZNANIH PISATELJEV po znižani ceni

Kako sem se jaz likal. Spisal Jakob Alešovec. Povest slovenskega trpina. V pouk in zabavo. 1. 2. in 3. del. Vsi 3 zvezki vsebujejo 448 strani, \$1.60

Ljubljanske slike. Spisal Jakob Alešovec. Vsebuje 30 opisov raznih slovenskih stanov, ima 263 strani, .70

Prihajač. Spisal Dr. Fr. Detela. Splošno priljubljeni ljudski pisatelj nam tu slika v krasni povesti življenje na kmetih z vso svojo resnobo in težavami ter nam predločuje ljudstvo resnično tako, kakršno je. Knjiga vsebuje 157 strani, .50

Juan Miseria. Spisal P. L. Coloma. Zelo zanimiva, iz španskega prevedena povest. Vsebuje 170 strani, .60

Ne v Ameriko. Spisal Jakob Alešovec. Povest Slovencev v pouk. Po resničnih dogodostavljani. Vsebuje 239 strani, .65

MARIJINA POVEST

Spisal JEAN RAMEAU.

Za "Glas Naroda" priredil J. T.

29

(Nadaljevanje.)

Ljudje so začudeno pogledali v kmečkega starca ter se pričeli smejeti.

Tudi Ciprijan je slišal ta glas ter takoj spoznal, da je to glas njegovega očeta.

In ko je obrnil glavo, je bil rdeč preko ušes.

— Tebe kličejo, kaj ne, fant? — je rekla rdečelaska in mu znova nalila čašo.

— Mene? Ne verjamem.

— Pojdi sem, pravim, — je kričal Bruskal ter se bližal mizi.

Ciprijan bo zlasan — so mu oponašali veseli gosti.

Bruskalov dedič je izprevidel, da bi ne bilo dobro čakati.

— Pojdi, ljubica — je rekel spremiljevalki. — Pojdiva kam drugam. Sam ne vem kaj mi hoče ta kmet.

Ciprijan je stekel k nasprotnim vratim ter izginil.

Bruskal je hotel za njim, pa je bila gneča prevelika, da bi ga dohitel. Predno je prišel skozi druga vrata, ni bilo o Ciprijanu ne duha ne sluha.

Predrznega dekleta, le površno oblečena in našminkana, so se naglas krohotala. Obkolile so razjarjenega kmeta ter ga začele zijati.

Bruskal je bil v strašni zadregi. Slednjič je zardel, sklonil glavo ter odšel proti izhodu.

Tudi v Samesu ni bilo vse tako mirno kot bi si kdo mislil. Vse Jezuse, Marije in svete Jožefe so poklicali na pomoč, pa ni vse skupaj nič pomagalo.

Stara gospa Kolomer se je tako nakričala, da je bila vsa hripava in zaripala. Marija ni nikdar pozabila, koliko jih je morala tedaj preslišati.

Očitala ji je velik pregrešek, ker je odpotovala tik pred poroko, očitala ji je, da je spravila v sramoto dve najuglednejši družini, rekla ji je vse, samo človek ne.

— Štirindvajset ur nismo dobili od tebe nobenega poročila. O ti malopridnica ti!

Kljub temu se pa ni mogla premagovati, da bi ne poljubila svoje vnukinje na oči.

Marija je kmalu odpustila. Svojo jezo je pa začela stresati na posle. Kamorkoli je šla, v kuhinjo ali na dvorišče, povsod se je jezila nad vsako malenkostjo.

Po preteku enega tedna je obiskala Katarino. Starka je bila potrta. Marija jo je tolažila kot je vedela in znala.

Stari Bruskal je bil potr. Sedaj je sicer imel rajši Jerneja kot pa Ciprijana, toda tudi po Ciprijanu mu je bilo težko. Izginil je brez sledu.

— Kaj pa gospod Jernej? — je vprašala Marija starko.

— Konec tega meseca se bo vrnil. V Bayonne sedaj razpravljajo o tej stvari. Čas je, da že pride ubogi fant. Tako prazna je hiša in tako dolgočasno je.

Marija ni ničesar več slišala. V njenem srcu je bilo in valovalo. Oči so se ji lesketale kot dveje zvezd.

Jernej se bo vrnil. Peljala ga bo na zaplaski travnik ter ga bo na istem mestu, kjer ga je prvič videla, prosila odpuščanja.

Stari Bruskal si je na vse mogoče načine prizadeval izposlovati Jernejev odpuščanje pri narisnice.

Ta pa ni bilo tako lahko kot bi človek domneval. Dva zdravnika sta ga preiskovala. Tekom preiskave je bil pa precej nervozen.

Sele konec meseca julija so ga izpustili.

Nekega jutra je odpotoval s svojim očetom. Stari Bruskal se je jako postal. Težila so ga leta, težila ga je skrb.

Mati Katarina je bila že prej pisala Jerneju, da jim dela Ciprijan velike skrbi, ni mu pa sporočila, da je šel od doma. Ko sta pa bila samo z očetom, je pa vse izvedel.

Jernej ni bil nič kaj dobre volje. Saj se je vendar vračal v hišo, katero je zapustila vsa sreča.

Prost je bil. Prost po treh letih zapora. Vedel je, da ga Marija ljubi in pričakuje.

Pred to zavestjo so se morale kmalu umakniti vse temne misli.

Vožnja je trajala izredno dolgo. Nikakor je ni hotelo biti konec. Starce je večidel molčal, Jernej je pa gledal skozi okno ter se veselil proste, svobodne narave.

Sree mu je močno utripalo.

Gospa Kolomer se ni več jezila na Bruskala. Vsak teden je prišla enkrat ali dvakrat kaj pogledat. Tistega dne, ko je imel priti Jernej, je dala že precej zgodaj napreči.

Jerneja si je še vedno predstavljala kot priprostega kmečkega fanta, okornih krenj ter priprostih besed kot jih govori slušičad.

Kakorhitro je pa izpregovorila z njim par besed se ji je takoj priljubil. In medsebojno prijateljstvo je bilo sklenjeno, ko ji Jernej ni odklonil ponudene doze šnofanca.

Ciprijan bi za ves svet tega ne storil.

Starka je bila povsem zadovoljna da se Marija poroči s tem fantom.

Če je šla z mladima na izprehod, je večkrat postajala pri tej ali oni ograji, se je jezila na letino in na delavce, samo da je dala Mariji in Jerneju par trenutkov časa, da sta si razodela svoje srečne občutke.

Marija in Jernej pa nista ničesar drugega videla kot drug drugega.

Večkrat je prišla za njim na polje, ga opazovala pri delu ter se včasih tudi sama lotila dela, ki ji je šlo še precej dobro izpod rok.

Včasih je bilo pa obema težko pri srcu. Nista vedela, kdaj se bosta poročila in nista vedela, če se bosta sploh kdaj. Uverjena sta bila, da ljubita drug drugega, da ju ne more ločiti nobena stvar na svetu, toda zaželeni trenutki ni hotel napočiti.

Marijina mati je bila v Parizu ter je še vedno kuhala jezo. Tudi staremu Bruskalu se ni prav nič mudilo.

Vedno bolj se je uverjal, da bi bil njegov najstarejši sin še vedno doma, če bi ne bilo tega Jerneja.

V srcu starega Bruskala je bil Ciprijan še vedno dedič.

Včasih se je moral znesti nad Katarino.

(Dalje prihodnjik.)

Slon je najbolj pametna žival.

Poroča William T. Hornady, ravnatelj newyorškega zoološkega parka.

V džunglah Animallai Hills v južni Indiji so napravile prvikrat velik utis name duševne zmoglosti indijskega slona. Videli sem številne divje črede slonov. Videli sem slone na delu in nekaj časa sem živel v gozdarskem taborišču, ki je obstajalo iz delavskih slonov in njihov vodnikov. Pozneje sem videl igranje slonov v cirkusu in celih osemnajst let sem opazoval duševno življenje slonov v parku. Če ne vem vsled tega jaz ničesar glede slonov, je moje poznavanje živalske inteligence slično ničli.

Meni se dozdeva, da je potrebnost le ena stvar, da se predstavi slona kot izvanredno inteligentno žival, zmoglo originalnega mišljenja, in to je, navesti neokrašenega dejstva, ki so nam na razpolago. Sanderson je imel dosti opravka s sloni in pričel jih je zaničevati, kar pa se zdi meni izvanredno čudno. On pravi:

— Miselne oblike slona stoje brez dvoma pod onimi psa ali mogoče drugih živali, in v zadevah preko dnevne izkušnje ne kaže nobenega posebnega razlikovanja.

Meni se zdi da so vsa ta tri mnenja zgrešena. Pes ni divja, prosta žival, in psi, morda če celo divji ljudje ne kažejo nobenega posebnega razlikovanja "preko meja vsakdanjih izkušenj". Razen tega pa je na milijone "ukročenih" ljudi, o katerih lahko rečemo isto s povsem mirno vestjo.

Po mnenju naših paznikov, — Thumana in Richardsa, je slon najbolj pametna žival med vsemi divjimi živalmi. Kljub velikim težkostem, katere je imel Thuman z indijskim slonom Gundto ter afriškimi slonom Kartoumom, je bil vedno prepričan o inteligenci teh živali, tudi v njih hudobnosti.

Paznik Richards je izjavil, da je bil zamrl afriški pritikavi slon Kongo najbolj pametna žival kar jih je kdaj videl. Richards ga je naučil sprejemati denar od obiskovalcev, naložiti denar v skatlo ter nato pozvoniti po enkrat za vsak novce.

Paznik Richards pripoveduje tudi, da je prišel Kongo ven na svoje dvorišče, nabral par pesti pinacov od obiskovalcev ter jih prinesel nazaj v kletko, kjer jih je skrnil v neki kot za skatlo za seno. Nato je šel ven po nadaljnje pinace, jih prinesel, skrnil na drugo mesto ter pričel zauživati pinace iz prvega skrališčca.

Na milijone je pa ljudi, ki ne vedo, kako spraviti nekaj, kar pozneje lahko zaužijejo.

Pod zaglavljem duševnih lastnosti moramo v prvi vrsti upoštevati zmoglost slona, da neodvisno opazuje in da razmišlja od vzroka do učinka. V džunglah Indije je videl pisec pogosto divje slone, ki so preiskovali nevarna tla s pomočjo špijona, ki so dajali redne signale ter se umikali v rednem molku pred nevarnostjo. Sistematično so korakali pri tem v dolgi vrsti, prav kot pleme divjih ljudi.

Nekoč smo se približali na razdaljo petdesetih jardov od stražne trideset slonov obsegaajoče črede, ki se je mirno pasla po štirih akrih odprtega gozda. Dva slona ki sta nam bila najbližja, sta zavohala nevarnost. Eden je nato vzdignil svoj rillec ter pričel vsesavati zrak od različnih strani. Takoj nato je zapustil čredo neki star slon, ki je odšel neslišno in nevidno naravnost proti našemu skrivališču. Umaknili smo se neopaženi.

Stari slon je šel naprej do mesta, kjer smo ležali, kjer je ostal nepremično kakih dve minuti. — Nato pa se je obrnil ter se mirno in neslišno pridružil čredi. V manj kot pol minute je bila čreda na poti, direktno v nasprotno smer od nas.

Premikala se je hitro in neslišno. Velike živali so izginjale kot sence v globine gozda.

Vsak slon, katerega smo imeli kdaj v parku, je postal iz svoje lastne inicijative in potem poizkusov izvedenec v odpiranju zapahov vrat ter v razvozlavanju verig in vrvi. Slon Gunda je vedno

vedel, kako napasti ključavnice na verigah nog ter jih streti, če le mogoče.

Pozivljam vsakega nevernega Tomaža, ki domneva, da ne zna naš afriški slon Kartoum "misliti", naj izumi za vrata njegove kletke zapah, katerega bo lahko paznik varno odprl in zaprl na razdaljo desetih korakov od slona in ki bo varen pred njim, namreč Kartoumom.

Krotki sloni ne stopijo nikdar na noge paznikov ter jih ne vržejo slučajno ob tla. Noge slona so velike, njegov vid je precej omejen in njegova skrajna in povsem prostovoljna skrb za varnost paznika ne more biti nič drugega, kot posledica neodvisnega mišljenja.

Najbolj inteligentni pes bo pozdravil svojega agospodarja s tem, da mu bo položil par umazanih in blatnih šap na hlače. Najbolj izvežbani konj bo stopil na nogo svojega gospodarja ali pa ga v trenutku razburjenja pritisnil ob zid, a pri slonih kaj takega ni mogoče opaziti.

Končno pa moramo upoštevati tudi moralne lastnosti slona, ki imajo direkten stik s predmetom, o katerem razpravljamo. V Indiji uživa slon sloves potrpežljivosti, krotkosti in pokornosti. Izjemo delajo le nekateri, ki so nepopoljšljivi slabega značaja ali ki so začasno ali trajno blazni.

Nikdar še nisem čul, da bi kak slon v Indiji sunil, udaril ali na kak drugi način poškodoval človeka bitja ali druge domače živali. Več ljudi pa je bilo razmesarjenih od začasno ali trajno blaznih slonov.

V Ameriki je bilo že več ljudi ubitih od slonov iz osvete, radi grlega postopanja. V Brooklynu je nekdo slonovka ubila človeka, ki ji je osmolil rillec z gorečo smodko. Toliko ljudi je bilo ubitih v tej deželi od slonov, da se je splošno utrilo mnenje, da so sloni po svoji naravi slabi, nevarni in zlobni.

V primernih razmerah ne more biti nobeno mnenje tako oddaljeno od resnice kot je to. V rokah prijaznega in krotkega Indijca je slon varen in zanesljiv ter nikoli ne napade človeka razen v navedenih okoliščinah. V Ameriki pa je slon pogosto izročen milosti in nemilosti vročokrvnih in pogosto podlih igralcev v cirkusu.

Lahko rečemo da ni bila niti polovica duševnih zmoglosti slona razvita ali celo preštrudirana. Zelo zanimivo bi bilo potom eksperimentov ugotoviti polno vzgojno zmoglost te zanimive živali.

Tragičen konec igre z orožjem.

Igra s samokresom je priljubljena zabava, tragično pa je končala v slaščičarni Bonifacio v Trstu. V navzočnosti dveh deklic je 16-letni uslužbenec O. Čehovin potegnil iz žepa samokres ter se bahal, da ne gre nikamor brez revolverja. Da bi deklici prepirčal, da se ne boji orožja, si je Čehovin v žali nastavljal samokres na desno senco. V hipu se je šala izpremenila v tragedijo: počilo je in Čehovin se je mrtev zgrudil na tla. Zdravnik je mogel samo ugotoviti, da je deček mrtev. Kroglu mu je predrla desno senco in običajla globoko v možganih.

Sanje.

V naši praktični dobi se skušamo okoristiti z vsem. Tako bo tudi zdravilstvo uporabljalo sanje, da bo napovedovalo pričetek bolezne stanja. Če bo prizadeta oseba pravočasno obveščena o svojem položaju, bo utegnila oslabiti razvoj svoje bolezni. Dr. Farez je v svojem poročilu pred Psihološkim društvom v Parizu opozoril na neoporečno dejstvo da bolezni pred svojimi razmahom potajno, potuhnjeno, polahko delujejo v našem telesu, ne da bi se mi čez dan tega zavedali. Ponoči pa, ko živčevje miruje, ategnejo pritaženi telesni vtiski nuditi snov za določen sen — za preroške sanje. Kot tipičen primer navaja dr. Farez navidežno zdravega človeka ki se mu sleherni noč sanja, da je car, general, celo milijarder. Tri mesece pozneje pa razpoznava pokaže občutno ohromelost, katere bistveni znak je melagomanija, samovelije ali veleodomijelnost. Vsa opazovanja dokazujejo, da obstoji v danih slučajih sanjski ključ, zdravniški ključ, ki nas lahko dovede do tega, da vnaprej zasledimo porajajočo se bolezen. Seveda ne gre pretiravati te metode, kajti pregovor pravi: Kar je preveč, še s kruhom ni dobro!

Mussolini o Nemčiji.

Znani italijanski publicist Suter je izdal pred kratkim novo knjigo pod naslovom "Nemčija kot republika". Tej knjigi je napisal predgovor sam Mussolini, ki naglašja med drugim:

Nemška nevarnost ne leži v skritih zalozah orožja, ampak v nemški mentaliteti. Republika obstoji v Nemčiji le po volji manjšine, — dočim je večina naroda protivna tej državni obliki. Večina teži za obnovitvijo starega režima in vidi v republiki le prehodno bliko. Položaj postaja radi tega vedno slabši in vlada ne uživa nobene avtoritete. Os svetovne zgodovine se nahaja sedaj v Berlinu in od razvoja nemškega naroda zavisi usoda in bodočnost Nemčije. — Ob sklepu meni Mussolini, da ima Nemčija dovolj moči, ki ji zagotavljajo veliko bodočnost. Italijanski narod se radi tega ne sme pridružiti onim, ki hočejo Nemčijo upropastiti. — Zanimiv in tipičen pojav laške priljubljenosti.

HALO vsi mi rojaki in rojakinje, posebno Poljanci od Starega trga! Jaz Katharina Šuštarčič, po domače Bertova, želim prodati moje posestvo v Deskovi vasi. Če koga veseli v staro domovino na grunt, ima lepo priliko. Tu ne bom opisovala grunta, niti stanovanja zato, ker domači vsi znate, kako obstoji. Želim, da se v kratkem kdo oglasi. — Mrs. Katherine Šuštarčič, 2304 Washington St., San Francisco, Calif. (18-20-12)

Vsak poveč bi moral imeti nove izdaje

"PESMARICA GLAZBENE MATICE"

Za štiri moške glasove Uredil Matej Hubad

Knjiga ima 296 strani, ter vsebuje 103 najboljših in najnovejših pesmi s notami.

Cena s poštnino \$3.00.

"GLAS NARODA"

32 Cortlandt St., New York, N. Y.

Izšel je

"Slovensko - Amerikanski Koledar" za leto 1924.

Knjiga je znanstvena, poučna in zabavna vsebina in jo bi moral vsak imeti, ker mu bo mnogo koristila in ga bo v marsčem poučila.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI KOLEDAR JE : KNJIGA, KI IMA TRAJNO VREDNOST. :

NAROČITE GA ŠE DANES.

Cena s poštnino 40 centov.

Za Jugoslavijo je ista cena.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

Kretanje parnikov - Shipping News

22. decembra: Berengaria, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen; Andania, Cherbourg; Sedits, Bremen; Zealand, Cherbourg.	12. januarja: Majestic, Cherbourg; George Washington, Cherbourg, Bremen.
23. decembra: Chicago, Havre; Pres. Adams, Cherbourg.	16. januarja: Pres. Wilson, Trst; Paris, Havre; Pres. Van Buren, Cherbourg.
27. decembra: Westphalia, Hamburg; York, Bremen.	17. januarja: Suffren, Havre; Thuringia, Hamburg; Mongolia, Cherbourg; Muenchen, Bremen.
28. decembra: Martha Washington, Trst.	19. januarja: Antonia, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen; Conte Verde, Genoa.
29. decembra: Canope, Cherbourg, Hamburg; La Savoie, Havre; America, Cherbourg, Bremen; New Amsterdam, Boulogne.	22. januarja: Derfflinger, Bremen.
2. januarja: Pres. Monroe, Cherbourg.	23. januarja: Pres. Polk, Cherbourg; Pittsburgh, Cherbourg, Hamburg.
3. januarja: Sierra Ventana, Bremen.	24. januarja: Deutschland, Hamburg.
5. januarja: Aquitania, Cherbourg; Columbus, Bremen.	26. januarja: Aquitania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen; Veendam, Boulogne; York, Bremen.
6. januarja: Ordnus, Cherbourg, Bremen.	29. januarja: Colombo, Genoa.
8. januarja: Dulio, Genoa; Bremen, Bremen.	30. januarja: Chicago, Havre; Stuttgart, Bremen.
9. januarja: Rochambeau, Havre; Gothland, Cherbourg.	31. januarja: Cleveland, Cherbourg, Hamburg.
10. januarja: Albert Ballin, Hamburg; Minnekahda, Cherbourg, Hamburg.	

V ali IZ
JUGOSLAVIJE
Kupite vnaprej plačane karte svojim sorodnikom za naše črte.

WHITE STAR LINE
New York — Cherbourg
Majestic 12. jan.; 2. febr.; 29. mar.
(Največji parnik na svetu.)
Olympic 1. mar.; 22. mar.; 12. aprila
Homerick 5. aprila; 26. aprila
AMERICAN LINE Joint WHITE STAR LINE Service
New York — Cherbourg — Hamburg
Canopic 29. dec.; Minnekahda 10. jan. (3. razred)
Pittsburgh 23. jan.; 27. febr.

RED STAR LINE
New York — Cherbourg — Antwerp
Zeeland 22. dec.; Gothland 9. jan.
Mongolia 17. jan.; 23. febr.
Dobra hrana. Zaprti prostori.
Velika javna štabila. Oglasite se pri lokalnem agentu ali pri
PASSENGER DEPARTMENT
No. 1. Broadway New York.

Za vedno je izgnana
iz Jugoslavije radi vlačuganja perica Cecilija Božić iz Solkana

SANTAL MIDY
PREHLAD MEHURJA
SANYKIT
Nekavite si najboljšo zdravilo
PREPRAČA za MOČKE
Velika tuba \$2.00 Kit (4) \$1.00
San-Y-Kit Dept. B
52 Deussen St., New York
Pišite za obročico.

Prav vsakdo —

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

mali oglasi
v "Glas Naroda".

French Line
Compagnie Générale Transatlantique
New York, Plymouth, Havre, Paris
PARIS 16. januarja
New York, Havre, Paris
CHICAGO 23. decembra
LA SAVOIE 29. decembra
ROCHAMBEAU 9. januarja
SUFFREN 17. januarja
New York, Vigo (Spain), Bordeaux
ROUSSILLON 1. januarja
Pišite za navodila lokalnim agentu ali na glavni urad:
19 STATE STREET, NEW YORK

Kako se potuje v starikraj in nazaj v Ameriko.

KDOR je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je natančno poučen o potnih listih, prtljaji in drugih stvareh.

Pojasnila, ki vam jih samoremo dati valed naše dolgoletne iskustve. Vam bodo gotovo v korist; tudi priporočamo vedno le prvotne parnike, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

Tudi oni ki še niso ameriški državljani, morejo potovati v stari kraj na obisk, toda potrebno je, da se povrnejo tekom šestih mesecev in so pripuščeni brez vsake nepravilne v to deželo.

Kako dobiti svojce iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnika ali pa svoje iz starega kraja, naj nam piše za pojasnila in navodila. Jugoslavanska letna kvota znaša 6426 norih priiseljcev.

Za potne stroške izplačuje po našem naročilu JADRANSKA BAN-KA tudi v dolarjih.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York
Glavno zastopstvo Jadranske banke.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Izšla je nova izdaja

'PESMARICA GLAZBENE MATICE'

Zbori za štiri moške glasove.

Uredil MATEJ HUBAD

Knjiga ima 296 strani, ter vsebuje sledeče pesmi s notami:

1. Na dan; 2. res očenil bi se; 3. Kasen; 4. Kmečka pesem; 5. Vasovalce; 6. Na trgu; 7. Pesem o beli hišici; 8. Pročnja; 9. Dan slovanski; 10. Tihl veter od morja; 11. Se ena; 12. Povejte, ve planine; 13. Silja, solnce; 14. Lahko noč; 15. Deklica mila; 16. Slanca; 17. Vabilo; 18. Pastirček; 19. Rožmarin; 20. Cervika; 21. Pročnja; 22. Imal sem ljubi dve; 23. Danici; 24. Savka; 25. Oblaček; 26. Planinska ro'a; 27. Hercegovska; 28. Ljubesen in pomlad; 29. Rožica i slavulj; 30. Naša zvezda; 31. Lahko noč; 32. Pod noč; 33. Kaj bi te prašal; 34. Boše pravde; 35. Na groblju; 36. Nad zvezdami; 37. Vabilo; 38. Usliha nas; 39. Na morju; 40. Pastir; 41. Slovenska zemlja; 42. Barčica; 43. Oblaček; 44. Utopljenka; 45. Potrkali na okno; 46. Glas Grobova; 47. Katrica; 48. Deklica, ti si jokal; 49. Jas bi rad radečih roč; 50. Zdravica; 51. V mraku; 52. Lepa naša domovina; 53. Vigred se povrne; 54. Vinka; 55. Oj dekle, kaj s tak žalostna; 56. Slanca; 57. Oj, te mlinar; 58. Poljan v ruti; 59. Slovenec, Srb, Hrvat; 60. Naša zvezda; 61. V slovo; 62. Iskušajni cvet; 63. Banak spava; 64. Glejte, kako umira pravičnik; 65. Naprej; 66. Kje dom je moj; 67. Hey Sloveni; 71. Domovini; 72. Sokolska; 73. Jadranska moreja; 74. Popotalkova pesem; 75. Domovina; 76. Slovenski svet, ti si krasen; 77. U boj; 78. Večer na Savi; 79. Zrinski, Frankopanka; 80. Što cutiš, Srbine tužni; 81. Pobratimlje; 82. Pomlad in jesen; 84. V tihl noč; 85. Milica; 86. Njof; 87. Njega ni; 88. Pod okuza; 89. Prva ljubesen; 90. Lahko noč; 91. Pri oknu sv. mečice slonela; 92. Strunam; 93. Slovo; 94. Strunam; 95. Prečnja; 96. V ljubem si ostala kraj; 97. Pod oknom; 98. Ljubesen in pomlad; 99. Lahko noč; 100. Rastanek; 101. Strpčanje; 102. Tam, gdje stoj; 103. Prejla.

Cena s poštnino \$3.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street

New York